

Verein der Völkermordgegner e.V. Frankfurt / Main

Soykırım Karsitlari Derneği (SKD); Kontakt: Ali Ertem Tel.: 0049/69/5970813 E-Mail: skd@gmx.net

Türkiye Cumhuriyeti devletinin Filistin hamiliği en hafif deyimle iki yüzlülüktür

Globalleşen Dünyada Global Irkçılık ve Antisemitizm

Globalleşen dünya, uzlaşmaz zıtlıklar arasında gittikçe derinleşen uçurumu her zamankinden daha net görmemizi sağladı. Gelir dağılımındaki devasa eşitsizlik, bağımlı ülkelerin zenginlik kaynaklarının “gönüllü” olmazsa silah zoruyla gasp edilmesi, çalışan insanların kitleler halinde işlerini kaybetmeleri, sağlık, eğitim vb. imkânlardan yararlanmadaki eşitsizlik insanların geleceğe olan güvenlerini derinden sarsmaktadır. Dünyanın gittikçe azalan mutlu azınlıkları için legalleştirilmiş hırsızlığın, ölçsüz savurganlığın, ahlaki çürümenin rayından çıktığı her dönemlerde, ekonomik kriz kapıya dayanmaktadır.

Krizin bedelini ödetmek için çalışan yığınlara kesilen ağır faturaların yarattığı öfkenin, yanlış hedeflere yönlendirilmesi için bilinçli olarak kışkırtılan ırkçı nefret ilkel bir manipülasyon aracı olarak insanlığı tahrik etmektedir. Böylesi kritik dönemlerde, “yabancı” düşmanlığı ile birlikte, antisemitizm ve antiziganizm, tehlikeli bir toplumsal “hastalığa” dönüşmektedir. Holocaust inkarcısı aşırı sağcılar kendilerinde, neredeyse bütün Avrupa'nın meclis kürsülerinden insanlığı yeniden tahrik etme cüretini bulabilmektedirler. Bundan güç alan sokaktaki ırkçılık “yabancıları” Yahudi halkını, Roman-Sinti halkını doğrudan hedef almaktadır.

Örneğin, Avrupa'nın en liberal ülkelerinden bir kabul edilen Hollanda'da yapılan son seçimlerde, ırkçı PVV (Özgürlük için Parti) parlamentoda ikinci politik güç haline getirmiştir. Yakın geçmişinde, 500.000'e yakın Yahudi vatandaşını Nazi Almanya'sına teslim eden Macaristan'da, bu gün de açıktan Romanlara saldıran, ülkeden çıkarmak için açıktan tehdit eden ırkçı Jobbik Partisi Parlamentoda üçüncü politik güç haline gelmiştir. İtalya'da defalarca romanlara saldıran barakalarını ateşe veren, döverek yaralayan, eli sopalı paramiliter faşist çeteler, polise takviye güç olarak “asayiş” rolü üstlenmektedirler. Sağcı Berlusconi hükümeti ülkede bulunan bütün Sinti-Romanların (çocuklar da dâhil) genetik parmak izlerini arşivlemiştir. Bu tür ürkütücü ırkçı gelişmelere dair daha sayısız örnekler verilebilir.

Tamda böylesi bir ortamda yerden mantar biter gibi hızla çoğalan Filistin “dostlarının”, hangi amaca hizmet etmek istediklerine, hem antisemitizme ve antiziganizme karşı mücadele açısından, hem de Filistin'de barış ve gerçek dostluk açısından eleştirici bir gözle bakmak gerekmektedir.

Ezilen halklara düşman olan Türk egemenliğinin Filistin halkına dost olması abestir!

1894'ten 1923'e kadar Türkiye denen coğrafya bir halklar mezarlığına dönüştürülmüştür. Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli, vahşeti doruklara tırmandıran 1915 soykırımı ile atılmıştır. O günden bu güne egemenlik zihniyetinde hiçbir değişiklik olmamıştır. Türkiye'de bazen açık militarist, bazen “sivil” görünüm arz eden faşizmin, bir iktidar modeli olarak oturtulmuş olması ve “muhalefetin” sisteme entegrasyonu, ırkçılıktan kaynaklanan gerilim ortamını, sürekli kılmaktadır. Bunda Türkiye'nin tarihi geçmişinde işlemiş olduğu soykırımları inkâr etmesinin ve bu gün de, ülkenin etnik yapısını Türkleştirmek için soykırım siyasetini devam ettirmesinin rolü tayin edicidir. Türkiye'de sistemin Türklük şablonuna uymayan her etnik kimlik ve dini inanç grubu az ya da çok her zaman Türk ırkçılığının zulmüne maruz

kalmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti egemenliği altında kendi ulusal kimliğinden ve dini inancından vazgeçmeyen halkların “yabancı” sayılması ve “düşman” muamelesi görmesi hiç gündemden düşmemektedir.

Bu nedenle farklılıklara düşmanlık Türkiye’de çok çeşitlidir. Yahudi düşmanlığı, Ermeni düşmanlığı, “Yunan” düşmanlığı, “Çingene” düşmanlığı, Süryani, düşmanlığı, Kürt düşmanlığı, Alevi düşmanlığı, Laz, Arap... Say da say! Biraz gülünç gelse de acı gerçekliğimiz aynen böyledir.

Türkiye, 21.yüzyılda Nazi Faşizminin standart yapıtı olan “KAVGAM”ı bestzeller yapma “onuruna” bu düşmanlıklar sayesinde kavuşmuştur. Kitap okuma alışkanlığı dünyanın en geri sıralarında seyreden bir ülkenin, okur çoğunluğunun da Hitler gibi milyonların katili bir insanlık düşmanınının karanlık fikirlerine böylesine sempati duyması, düşündürücü olmanın da ötesinde, tehlikeli bir utanç tablosu sunmaktadır.

Dibe vuran ırkçı nefret, “Mavi Marmara” Gemisindeki çatışma sonucunda bir kez daha ayyuka çıkmıştır. İsrail’i protesto etmek amacıyla Saadet Partisi inisiyatifinde İstanbul’da düzenlenen bir mitingde “efsane lider Hitler”in ruhu çağrılmaktadır.

Bu durumu, İnsan Hakları Derneği ve bazı duyarlı aydınların kınaması üzerine Saadet Partisi sözcüsü şöyle bir açıklama yapma mecburiyeti hissetmiştir:

“Böyle bir pankart mitingde yer aldı ise buna üzıldüm. Ve bu pankartı görmüş olsaydık zaten indirtirdik.. Hitler bizim için ne efsanedir ne de liderdir. Yüz binlerin olduğu bir mitingde maalesef bazı şeyler kaçıyor.. 300 sivil toplum kuruluşunun destek verdiği böylesi meşru bir eylemin bir pankart vesilesiyle gölgelenmesine siz dâhil kimsenin gönlü razı olmaz. Dahası, sadece pankarta konu olan cümlelerin ele alınıp kınandığı bir metin olursa ben de imzayı atarım.”

Bu açıklamanın ne kadar sahte ve utanmaz bir iki yüzlülük örneği olduğunu Saadet Partisi başkanı Necmettin Erbakan’ın kendi açıklaması teşhir etmektedir. Kaldı ki, aynı inisiyatifin Avrupa’daki uzantıları benzer bir pankartı da Viyana gösterisinde açmışlardır. Erbakan, Orta Doğuda “barışın” tesis edilebilmesi için Yahudi sorununa “kökten çözüm” konseptini şöyle açıklamaktadır:

Bu mitingın ardından da İsrail meselesini kökünden çözmek için gerekli adımlar atılmalıdır. Çünkü bu iş lafla olmaz. Ne

yapacağız? İslam'ın birliğini, İslam'ın BM'sini, İslam'ın NATO'sunu kuracağız. 1.5 milyarlık İslam aleminin kuracağı müşterek orduyla İsrail'i oradan çıkaracağız. Eğer Amerika, İsrail'i çok seviyorsa, İsrail'e kendi ülkesinden bir yer verir böylece dünya da huzur bulur.
<http://www.israhaber.com/erbakan-istanbul-da-konustu-10229-haberi.html>

Bundan tam 70 yıl önce Nazi Faşizminin de “Yahudi sorununu için nihai çözümüne” kararı vermeden önce buna benzer bir “çözüm konsepti” vardı. Yalnız onlar Amerika Birleşik Devletlerini değil de, Madagaskar'ı öngürüyorlardı. “Madagaskar planının” Türk versiyonu ise, Filistin sorununu İslam Yahudi savaşına dönüştürerek Yahudi halkını yurdundan kovmayı amaçlamaktadır. Bu gün Yahudi halkına ABD'ni gösterenler ellerine fırsat geçerse imha etmeye hazır olduklarını göstermektedirler. Tarihte bunun örneğini bütün dünya bilir. Ermeni Halkını yurdundan kovmanın kısa süre içinde nasıl bir soykırım faciasına dönüştüğünü. Bu bakımdan mitingde Türkiye ve dünya kamuoyuna gösterilen pankartlar bütün bu eylemlerin arkasında duran, orada bulunan kitleleri Yahudi halkına karşı yeni bir Ortadoğu savaşına kışkırtan zihniyetle uyum içinde, hem Erbakan'ın, hem de antisemit dünyanın başını çeken bu günkü hükümetin anlayışı ile uyum içindedir.

“İnsani Yardım” ve İsrail’le çatışma

Barış, insani yardım, hak ve adalet gibi soylu idealleri sembolize eden kavramlar, içi boşaltılmadığı, her hangi bir inanç ya da iktidar grubunun çıkarlarına alet edilmediği sürece, bir anlam ifade edebilirler. Ancak **Barış, insani yardım, hak ve adalet** kavramları, bazı inanç ve iktidar gruplarının gerçek amaçlarını gizlenmek için malzeme yapılırsa, o zaman amacından saptırılmış olurlar; anlamlarını yitirmiş içi boş kavramlara dönüştürülürler.

Ne yazık ki, “Gazze’ye insani yardım” girişimi başından itibaren polarize olmuş, yardıma muhtaç Filistinlilerin en acil ihtiyaçlarına cevap olmaktan ziyade, İsrail’e karşı düşman cephenin genişletilmesine, onu haritadan silmek isteyen radikal İslami örgütlerin pozisyonlarını güçlendirmenin bir aracına dönüştürülmüştür. Zira sorunun esas olarak “insani yardım” amacı taşımadığı esas olarak, “Gazze’ye uygulanan ablukayı kırmak” olduğu defalarca açıklanmıştır. Bu nedenle İsrail’in gemilerdeki yardım malzemelerini, **Birleşmiş milletler gözetiminde** gemilerden boşaltarak Gazze’ye ulaştırma” teklifi reddedilmiştir.

Buna karşılık şu satırlarda ifadesini bulan ve İsrail’e savaş ilanı anlamına gelen şu açıklama “insani yardım” girişiminin nasıl bir çıkmazın içine sokulduğunu adeta dünya kamuoyuna ilan etmiştir:

“Gemilerin yükü emanetlerimiz ve gemilerdeki barış gönüllüleri ise kardeşlerimizdir. İlan ediyoruz ki gemilere yapılacak herhangi bir saldırıyı emanetimize ve kardeşlerimize yapılan bir saldırı olarak değerlendirecek ve buna kayıtsız kalmayacağız.” <http://gazzeicinkureselses.blogspot.com/2010/05/gazze-icin-kuresel-ses.html>

Sonuç malum: İsrail “yardım” konvoyunu teslim almak için “Mavi Marmara” gemisine saldırdı. Günlerce süren sinir savaşının hat safhada olduğu bir ortamda, gemiye helikopterden indirilen İsrail askerlerine deyim yerindeyse haddini bildirmek isteyen “yardım gönüllüleri”, direnişin bedelini çok ağır ödedi. 9 ölü onlarca yaralı. Çünkü emir kesindi ve bu ortam içinde sağduyunun yeri yoktu. Ne pahasına olursa olsun İsrail’in uyarılarına kulak asmayanlara bir “ders verilmesi” gerekiyordu.

İsrail'in 9 insanın hayatına mal olan böyle bir çıkartma yapmasını kesinlikle kabul etmediğimiz altını çizelim. Ancak yardım gönüllüleri adına kamuoyuna yansıyan meydan okumalardan video görüntülerinin tasdik ettiği eylem içindeki tutumlara kadar, kendi haklı pozisyonunu silahlı devlet güçleri karşısında, pasif tavrı ile kanıtlanma anlayışının eseri yoktu. Lastik sapanlar, demir sopalar, mutfak bıçakları da adam öldürebilirdi. Fakat otomatik ateşli silahların yanında silahtan sayılmaması gerekirdi. Tam bir cihat ruh haleti içinde İsrail askerlerine saldıran “yardım gönüllülerinin”, ne Gandi'nin ne de Martin Luther King'in “sivil itaatsizlik” anlayışı ve direniş felsefesi ile alakası yoktu.

TC-devleti, bu girişimin lobi desteğinden teknik donanımına kamuoyu çalışmasından, eylemcilerin motive edilmesine, başından sonuna kadar tam teşekkül içinde yer almıştır. Fakat TC yetkilileri, bunu yaparken, Hamas ve Hizbullah gibi örgütlere, Yahudi düşmanı tutumlarını terk etmeleri ve barış için İsrail'in devlet olarak varlığına saygı göstermeleri gerektiği doğrultusunda tek bir kelime dahi sarf etmemişlerdir. Tam tersine Yahudi düşmanı koroya kendileri de katılarak, deyim yerindeyse yangına benzin dökmüşlerdir. Bir başka ifadeyle gemiye bindirilen insanlar bile bile ölüme yollamıştır. TC-devletinin bu konudaki sorumluluğu İsrail'den az değildir. Ne yazık ki, birçok iyi niyetli insan “insani yardım adına düzenlenen bu provokasyonun aleti olmuştur.

Fakat her şeye rağmen motivasyonlarını “insani yardım” olarak açıklayan **bu insanların öldürülmesini hiçbir şekilde tasvip etmediğimiz altını çizmek istiyoruz.** İsrail'in ileri sürdüğü gerekçelerin, bu insanların öldürülmesini haklı çıkaracak bir yanının olmadığı düşünüyoruz. İsrail deniz kuvvetlerinin, kan dökmekten bu gemileri ve “yardım gönüllülerini” kontrol altına alabilecek teknik imkanlara ve güce sahip olduğunu düşünüyoruz.

İsrail devlet yetkilileri böyle davranmakla deyim yerindeyse kendi ayaklarına bir kurşun sıkmışlardır. Bu “yardım” konvoyu arkasında duran antisemit cephenin tuzağına düşmüşlerdir. Antisemit cephenin, eline bu cesetleri maksimum düzeyde sömürerek, İsrail'i uluslar arası camiada köşeye sıkıştırmak için bulunmaz bir fırsat vermiştir. Oluşturulan kamuoyu, Birleşmiş Milletler kurulundan çıkan karar bunun bir göstergesidir.

Antisemitizmin dümen suyunda Sol muhalefet

“Mavi Marmara” gemisinde yaşanan trajik olayların ardından, Türkiye'nin hemen hemen her yerinde, iktidarı, muhalefeti, sağ, solu, aralarındaki ayrım çizgisini silerek “ortak düşmana” karşı gösterilen tepkiler, tam bir “kale içi barışa” dönüştü. Sanki Türkiye'nin bütün meseleleri hal olmuş, barış ve demokrasi diye bir derdi kalmamış, varsa yoksa bir “sorunu” kalmış, o da, “Filistin'de adaleti sağlamaktır” havasına girildi. Türkiye'nin içinde bulunduğu

konumu az çok bilen sağduyu sahibi her insan için meselenin, sadece bir trajedi olmakla sınırlı kalmadığını, aynı zamanda tam bir komediye döndüğü görebilir. Nedenlerine daha önce irdelenen sorunlarda değinildiği için tekrar etmeyi gereksiz görüyoruz.

Olayın düşündürücü olan yanı, ayağa kaldırılan öfkenin, dokuz insanın ölümüne neden olan sorumsuzluğa, haksızlığına inanılan Gazze ablukasına karşı bir protesto olmaktan çıkarılıp, Yahudi düşmanı bir nefrete, dönüştürülmüş olmasıdır. Kendilerine

VS.Hizbulla askerleri: Nazi selamı ile resmigeçit

ilericilik, barışseverlik, demokratlık devrimcilik sıfatları yakıştıran hiçbir politik partinin, Filistin halklarının (Araplar, Yahudiler ve diğerleri) çözüm bekleyen sorunlarını, şiddetin karanlık tüneline kana boğmak isteyen Hamas, Hizbullah, El Kaida ve onların ardında duran güçlerin, yaratmış oldukları pogrom atmosferini eleştirisiz destekmiş olmalarıdır.

Türkiye'nin kendine "sol" sıfatı yakıştıran bu örgütleri, "Filistin halkıyla dayanışma" adına, Hizbullah ve Hamas gibi Yahudi düşmanı güçleri kullanarak, Ortadoğu'da yeni sömürgele edinmek isteyen TC devletinin kirli politikasına alet olmalarıdır. Tek cümleyle: **Bu bir insanlık ayıbıdır.**

Avrupa'nın çeşitli kentlerinde aynı nedenle düzenlen "protesto" eylemlerinde de ayırım çizgileri silinerek İsrail'e karşı tam bir **antisemit cephe** oluşturulmuştur. Örneğin Viyana'da düzenlenen bir yürüyüşte, açık faşist propaganda ("Wach auf Hitler!"= Hitler uyan!) Pankartı ile sosyalizmin simgesi orak çekiçli kırmızı bayrak birlikte taşınmıştır. Yahudi düşmanlığının, ırkçı nefretin simgesine dönüştürülen "Allahüekber!" nidaları ile "Hoch die internationale Solidarität!" (yaşasın enternasyonal dayanışma!) sloganı birlikte atılmıştır.

Fazla gerilere gitmeye gerek yok; bir göz atmak yeter şu 30 – 40 yıllık geçmişe. Ne çabuk unutuldu masumların henüz kulaklarımızda uğuldayan Malatya'dan Maraş'tan, Çorum'dan, Sivas'tan, Gazi'den yükselen "İmdat!" çığlıkları? Ne çabuk unutuldu, Trabzon'da, Sakarya'da, Bozüyük'te, Kayseri'de, Konya'da, Tekirdağ'da, Çanakkale'de, Edirne'de, Isparta'da, Altınova'da, İzmir'de, Selendi'de ve daha onlarca kentte, kasabada, hayatlarını kaybetmiş, bedenleri ve onuru yaralanmış pogrom kurbanları? Kimdir bu kuzu postuna

Sivas'ta ordu ve emniyet görevlilerinin gözleri önünde Alevi Semah Grubu'nu, Aydınları Sanatkarları Madımak otelinde yakan "Müslüman" grup

bürünmüş Filistin "dostları"? Bunlar değil miydi, kendilerinden ayırdıkları savunmasız masum insanları yaşlı, çocuk, kadın, erkek ayırımı yapmadan diri diri yakanlar, koyun boğazlar gibi boğazlayanlar, kurşunlayanlar? Hayır, Olamaz! Burada bir aymazlık, burada bir riyakârlık var! Pogrom kışkırtıcılarından, pogromcu gruplardan, Kürdün, Alevinin, Ermenin, Süryani'nin, Yahudi'nin, kısacası kendinden olmayan herkesin düşmanı olalar, Filistinli Arabın dostu olamazlar!

İsrail devleti "sütten çıkma kaşık" değildir. Bununla birlikte İsrail devleti, Yahudi halkının ezici çoğunluğunun iradesini ifade eder. O da diğer devletler gibi özgün ve ortak yanları ile bir devlettir. Devletler var olduğu sürece insan hakları ihlalleri ve Savaşlar da onlara refakat edecektir. Vicdan sahibi aydınların ve gerçekten bağımsız insan hakları kuruluşlarının görevi, daima haksızlığa uğrayan mağdurun yanında olmaktır. Onlar için istisnasız **bütün devletlere aynı mesafede durmak** vazgeçilmez bir ilkedir. İsrail devleti de artıları ve eksileri ile, içinde barındırdığı zıtlıkları ile bir devlet olduğuna göre, insan haklarının ihlal edilmişliğini ve gelecekte de ihlal edilebileceğini yadsımak, saflık değilse, iki yüzlülüktür.

Savaşların olduğu her yerde olduğu gibi, Filistin-İsrail savaşında da savaş suçlarının işlendiği, hak ihlallerinin yaşandığı bir gerçektir. Söz konusu suçları ve hak ihlallerini gün ışığına çıkarmak, **haklı gerekçelere** dayandırarak eleştirmek, barış ve dostluk için bir insanlık görevi olduğu kadar, Yahudi ve Filistinli Arap halkları ile dayanışma için de bir zorunluluktur. Tam da bu noktada Gazze'ye uygulanan ablukanın bir hak ihlali olduğu, bizim açımızdan tartışma götürmez bir gerçektir. Çünkü abluka her ne kadar Hamas'ı hedef alsada da, Gazze halkının tümü uygulanan ablukanın cezasını çekmektedir. Bu nedenle İsrail'den ablukanın derhal kaldırılmasını talep etmek yerinde ve haklı bir taleptir.

Ancak bu uygulamadan sadece İsrail'i sorumlu tutmak iki yüzlülüktür. İsrail'i ortadan kaldırmayı hedefleyen Hamas ve Hizbullah gibi Yahudi düşmanlarına ve onların ardında duran politik güçlere karşı İsrail'in kendini savunması, Halkını koruması, en doğal hakkıdır. İsrail'in de üzerinde bulunduğu Filistin'i Yahudi ve Arap halklarının ortak yurdu kabul etmeyen, İsrail'in devlet olarak varlığını içine sindiremeyen ve onu silah zoru ile ortadan kaldırmak isteyen faşist zihniyet, hem Ortadoğu barışının hem de dünya barışının önünde en büyük engeldir. Hamas ve Hizbullah'tan, İsrail'i hedef alan provokasyonları (roketli tacizler ve intihar saldırıları) derhal sona erdirmelerini ve İsrail'in devlet olarak varlığını koşulsuz tanınmasını talep etmeyen Türkiye solu, niyeti ne olursa olsun objektif olarak antisemit cepheye hizmet edecektir.

Kaldı ki, İsrail'in hak ihlallerine karşı en duyarlı olan, yine Yahudi halkıdır. 4 milyonluk İsrail'de 150.000 insan, Filistinli Arap halkı ve diğer Arap komşuları ile barış için sokağa çıkmıştır. İsrail, 4 Kasım 1995'te bir başbakanını (Yitzhak Rabin) barış için kurban vermiştir.

Tehdit maiyetinde bile olsa, hiçbir Kürt örgütü hiçbir tarihi dönemde TC devletini "haritadan silme" sözü sarf etmemiş olmasına, zulmün en yoğun olduğu kritik dönemlerde bile "barış" ve "kardeşlik" niyetini hep ön planda tutmuş olmasına rağmen, TC, Kürt halkının seçtiği temsilcilerini hala muhatap bile kabul etmemektedir. Barışa TC ile İsrail arasındaki, Türk toplumu ile İsrail toplumu arasındaki, ilişkin bu kadarcık bir farkı bile görmek istemeyenlerin ya siyasi olarak kör olmaları yada maksatlı olarak gerçeklere sırtlarını dönmeleri gerekir.

Yayılmacı devlet politikasının bir aleti olarak "İnsani yardım", iflas eden inkar politikası ve seviyesiz ahlak dersi

İsrail, TC'nin tarihi geçmişindeki soykırımı inkar politikasını ayakta tutmasına daha fazla yardımcı olamamaktadır. Artık hem dünya kamuoyu, hem de İsrail kamuoyu 1915 soykırımının TC'nin "hatırı" için inkar edilmesine daha fazla tahammül etmemektedir. Artık ABD'deki Yahudi lobisinin de Türkiye için yapabileceği bir şey kalmamıştır. Bu noktada çıkarlarının bittiğine inanan TC, "dostluğunda" bitirilmesinden yanadır. Hatta yavuz hırsız örneği, bir adım daha ileri giderek, İsrail'i Filistin'de soykırım yapmakla suçlamaktadır.

Bununla birlikte TC, Ortadoğu dengeleri içinde ekonomik ve siyasi bakımdan "güçlü" bir İslam ülkesi olduğu, gerek stratejik konumu gerekse büyük güçlerin kendine biçtiği rolün, eline yeni fırsatlar verdiği inancındadır. Örneğin "Mavi Marmara gemisinde meydana gelen olayları gündemine alan Avrupa Parlamentosunun aldığı kararı, Star gazetesi kamuoyuna şu satırlarla açıkladı:

"AP, Türkiye hükümetinin Filistin halkının üzerindeki yükün hafifletilmesi ve Orta Doğu barış sürecine katkı için diplomatik ve siyasi çaba göstermesini teşvik eder" ifadesi kullanıldı.

<http://www.stargazete.com/dunya/avrupa-parlamentosu-israil-i-kinadi-haber-270301.htm>

Aslında "Uygar" dünyanın, temsilcileri, Türk egemen elit tabakasının, son 200 yıllık tarihinde (daha öncesi bir yana) hiçbir itilafli sorununu barışçıl yoldan çözemediğini hepimizden daha iyi bilirler. Bizleri en çok düşündüren mesele, bu gerçek bilindiği halde, yüz yıllık birikmiş hayati sorunlarının hiç birini çöze yeteneği gösteremeyen soykırım sabıkalı bir egemenliğe Ortadoğu'da, böylesi bir barış misyonu biçilmiş olmasıdır. Bu durum bize hem 1915 soykırımında hem de Holocaust ve sonrası tekrar eden soykırımlarda sorumluluk payı olan büyük güçlerin zihniyetinde de, önemli bir değişikliğin olmadığını göstermektedir. Felaketlerin kapıya dayandığı en kritik anlarda yine ekonomik ve siyasi çıkarlar, darda kalan yok olma tehlikesi ile karşı karşıya olan halkların hayatından daha değerli kılınmaktadır.

TC, kendine biçilen “diplomatik ve siyasi çaba” misyonunu, “Mavi Marmara” gemisini “gayri resmi” bir törenle İstanbul’dan Filistin’e yollarken, kendi anlayışı açısından şu satırlarla formüle edildi:

“Biz de diyoruz ki İstanbul’un geleceği, Kudüs’ün geleceğidir. İstanbul’un geleceği, Şam’ın, Kahire’nin ve bütün Müslümanların geleceğidir. Bütün İslam dünyasının geleceğidir. Dünya bugün buradaki kalabalığı görecektir. Gazze halkı, hiç ümitsizliğe kapılmasın. Görüyoruz ki Türkiye anneleri Gazzeli annelerin, Türkiye çocukları Gazzeli çocukların, Türk halkı Gazze halkının yanında ve birliktedir.”

22 Mayıs 2010 <http://www.hurriyet.com.tr/ekonomi/14806330.asp>

Her ne kadar bu politika İHH ağzından propaganda edilmiş olsa da, hali hazırda TC devletini temsil eden hükümet politikası ile bire bir uyum içinde olduğunu yadsımak mümkün değildir. Bu anlayış, Ortadoğu’da yeni bir imparatorluk hayalinin uygun görülen o ortamda dillendirilmesinden başka bir şey değildir. TC’nin geleneksel olarak yayılcı bir politika izlediği ve fırsat bulduğu ortamda bu politikayı hata geçirdiği (Antakya ve Kıbrıs örneklerinde olduğu gibi) göz önünde bulundurulduğunda, artık İsrail’i, Ortadoğu’da **yayılcı emelleri** önünde bir engel olarak görmeye başladığı anlaşılmaktadır. Bunun için Yahudi düşmanlığı temelinde, “Türk-İslam dünyası”nı seferber etme çabalarını yoğunlaştırmaktadır. Fakat inanç farklılıklarından kaynaklı önyargıları kullanarak halkları karşı karşıya getirme girişimi son derece tehlikeli deyim yerindeyse bir felakettir, bir toplu cinayettir.

İsrail’e ateş püsküren Erdoğan, bir başbakana yakıştırılması mümkün olmayan küfür ve hakarete sınır tanımamaktadır. Şoven ve tehdit dolu şu sözler, Başbakan sıfatıyla TC’ni temsil eden bir insanın, her türlü barış ve diyalog anlayışına sırt çevirdiğini göstermektedir:

“Zorbaların, haydutların bile belli hassasiyetleri olur, belli ahlak kurallarına uyarlar. Hiç bir ahlak kurallarına uymayanlara bu sıfatları yakıştırmak bile iltifattır. İsrail adeta dünyaya meydan okumuştur. İsrail halkına diyorum ki, biz her zaman antisemitizme karşı olduk... Şimdi bu zulme dur demek sırası İsrail halkındadır. Hükümetiniz haydutluk yaparak ülkenin

itibarını zedelemektedir. Bu pervasız politikalar- politikacılar İsrail halkına kötülük yapmaktadırlar. Buna siz dur diyeceksiniz.” <http://yenisafak.com.tr/Politika/?t=02.06.2010&i=260599>

Ancak TC'nin yüz yıldır izlediği politikayı, gelmiş geçmiş bütün hükümetlerin icraatını az çok bilen her insan, “insani yardım” gemisinde 9 insanın öldürülmesini tasvip etmediğini belirterek, Başbakanımızdan cevablamasını istediği şu soruları sormaktan kendini alamayacaktır:

► Sayın Başbakan, Siz İsrail'i **yalancılık**la itham ederken, tarihimizi karalık sayfalarını inkar ediyorsunuz; dünya kamuoyunun bildiği, kabul ettiği, sayıları üç milyona ulaşan Ermeni, Helen Süryani, Yezidi halklarının, soykırım ve sürgünlerle ülkelerinden kovulmalarının inkar edilmesini, hangi dürüstlük ölçüsüyle bağdaştırıyorsunuz?

► Siz, İsrail'i Filistin'deki uygulamaları nendi ile **yüzsüzlük**le itham ederken; TC devletinin 30 milyona yakın Kürd'ü, en az 20 Milyon Alevi'yi insan yerine koymamasını, muhatap bile kabul etmemesini devlet terörü ve pogromlarla sindirmesini, “demokratik açılım” olarak verdiğiniz sözlerin hiçbirinin yerine getirilmemesini, hangi mertlik, hangi dürüstlük ölçüleriyle bağdaştırıyorsunuz?

► Siz, İsrail'i, 9 “insani yardım” gönüllüsünü öldürdüğü için **insanlıktan çıkmışlık**la itham ediyorsunuz. Temsil ettiğiniz devletin, Kürdün eşitlik özgürlük istemini 100 yıldır kana bulamasını, son 25 yıl içinde 30.000 Kürdün öldürülmesini; 17.000 insanın feli meçhul cinayetlere kurban edilmesini, katillerinin devlet tarafından korunmasını; çatışmada sağ ya da ölü olarak ele geçirilen Kürt savaşçıların, insan fantezisini aşan sadist işkencelerle cesetlerinin tanınmaz hale getirilmelerini; polisler taş attığı iddia edilen Kürt çocuklarının “terör” suçlusu gösterilerek onlarca yıla mahkûm edilmesini hangi insanlıkla bağdaştırıyorsunuz? Sizce bu insanlığa karşı meydan okumak değil midir? İsrail'i hesap vermeye davet eden bir Başbakan olarak Siz, ülkemizde her gün gündemde olan bu vahşetlerin hangisinin hesabını sordunuz?

► Siz İsrail'i Gazze'ye ambargo uyguladığı ve ambargoyu kırmak isteyenleri engellediği için **alçaklık**la itham ederken, temsil ettiğiniz devletin uluslar arası hukuku hiçe sayarak, sınır kapılarını kapatarak 17 yıldır Ermenistan'a abluka uygulamasını; katliam ve sürgünlerle bağımsız bir devlet olan Kıbrıs'ın yarısının ilhakını, binlerce Kürt köyünün yakılıp ahalisinin açlığa mahkum edilmesini, başka ülkelere, büyük şehir varoşlarına sürgün edilmelerini hangi şeref ve onurla bağdaştırıyorsunuz?

Dünyanın neresine giderseniz gidin, insanlık Sizden, bu sorulara yanıt vermenizi isteyecektir. Eğer ki Türkiye'nin kırılmamış etik aynası kalmışsa, lütfen karşısına geçip, kendi yüzünüze bir bakın!

25 Temmuz 2010